

Flamura Roșie

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL STATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 3030

4 pagini, 20 bani

Vineri, 30 aprilie 1954

Marea sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni

1 Mai e ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din întreaga lume. A devenit o tradiție ca în această zi de mareă sărbătoare să fie trecute în revistă forțele mereu crescânde ale clasei muncitoare și ale oamenilor muncii din întreaga lume, succesele câștigate de mișcarea muncitorească mondială în lupta pentru pace, pentru democrație și socialism.

În anul acesta, ziua de 1 Mai se sărbătorește în condițiile creșterii și întăririi neîncetate a forțelor păcii, democrației și socialismului și ale slăbirii și dezbaterii tot mai accentuate a forțelor imperialismului și ale războiului.

Evenimentele internaționale, care s-au desfășurat în ultimul timp, dovedesc din plin că forțele păcii, democrației și socialismului, în fruntea cărora se află Uniunea Sovietică, sînt puternice, că ele vor dobîndi victoria deplină, pentru că sînt stegarii unei cauze juste, cauza tuturor celor ce doresc pacea, fericirea și bunăstarea lor și a copiilor lor.

Oamenii muncii de pretutindeni își îndreaptă privirile cu încredere spre Uniunea Sovietică, pentru că ea apără cu consecvență și în mod deosebit interesul cauzii păcii și securității din întreaga lume.

Succesele obținute de Uniunea Sovietică, constructoare a comunismului, sînt imbold la luptă atât pentru muncitorii din țările democrat-populare — care construiesc socialismul — cît și pentru clasa muncitoare din țările capitaliste și popoarele dependente și coloniale, care luptă pentru independență și suveranitate națională.

Uniunea Sovietică și-a sporit considerabil forța economică. În anul 1953, în Uniunea Sovietică s-au produs de peste două ori mai mult oțel, de 3,8 ori mai multe mașini și utilaje, de 2,8 ori mai multă energie electrică decît în anul 1910. În prezent industria sovietică produce în fiecare 9 zile o cantitate de mărfuri egală cu producția pe un an a Rusiei țariste.

În domeniul agriculturii s-au obținut de asemenea mari succese, demonstrîndu-se superioritatea ordinii colectivizării. În scopul obținerii unei producții sporite, în anul 1953 s-a mărit suprafața însemnată cu 1.400.000 ha. și, pe baza hotărîrii partidului și a Guvernului Sovietic s-a trecut la înlăturarea vasilului program de dezvoltare a agriculturii.

A crescut simțitor nivelul de trai material și cultural al poporului sovietic. În urma reducerilor de prețuri, puterea de cumpărare a muncitorilor și colectivizatorilor a crescut cu mai bine de două ori. Recentă reducere a prețurilor — a șaplea în anii de după război — aduce populației un câștig de peste 20 miliarde ruble anual, ceea ce constituie o nouă întărire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor sovietici.

Marea Republică Populară Chineză și țările de democrație populară pășesc și ele pe drumul înfloririi economice și culturale, pe drumul construirii socialismului.

Succesele dobîndite se datoresc colaborării economice frățești dintre toate țările lagărului democratic și, în primul rînd, ajutorului imens acordat de Uniunea Sovietică.

În timp ce economia de pace a țărilor lagărului democratic se dezvoltă în interesul ridicării binecîntărilor a oamenilor muncii, în lumea capitalistă economia este subordonată intereselor capitaliștilor dornici de un nou război.

În țările capitaliste și în deosebi în Statele Unite ale Americii, militarizarea economiei și cursa înarmărilor au provocat restrîngerea producției de pace, fapt ce a cauzat o creștere considerabilă a șomajului și a mizeriei maselor muncitoare.

În țările coloniale și semicoloniale exploatarea popoarelor s-a agravat. Monopoliurile străine împiedică dezvoltarea industriei naționale din aceste țări, șomajul crește, discriminarea rasială ia forme tot mai barbare.

Muncitorimea din țările capitaliste și popoarele din țările coloniale au devenit conștiente, ele știu că singura cale de a se elibera de jugul capitalist și colonialist este lupta unită pentru pace, eliberare socială și asigurarea independenței lor naționale.

Lupta oamenilor muncii din aceste țări are un caracter de masă; unitatea de acțiune s-a întărit. Muncitorii din țările capitaliste și popoarele din colonii și țările dependente întîmpină ziua de 1 Mai luînd cu hotărîre împotriva jugului capitalist și colonialist.

În lupta pentru pace, independență națională și drepturi democratice, oamenii muncii din țările capitaliste,

de VASILE SOPOREANU,

Președintele Colegiului Comisiei Controlului de Partid de pe lângă Comitetul regional Arad al P.M.R.

coloniale și dependente sînt însușite de politica neclintită de menținere și consolidare a păcii, de luptă împotriva pregătirii și dezlănțuirii unui nou război, de politica de colaborare internațională pe care o duc în mod consecvent și neabătut Uniunea Sovietică și toate țările lagărului democratic și socialismului.

Urmărind să obțină rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase, Uniunea Sovietică a avut inițiativa convocării Conferinței celor patru puteri de la Berlin.

În prezent se desfășoară Conferința de la Geneva, în spre care se îndreaptă privirea opiniei publice mondiale. Și de astă dată reprezentanții Uniunii Sovietice susțin cauza păcii și securității internaționale, deoarece interesele generale ale Uniunii Sovietice nu pot fi despărțite de cauza păcii în întreaga lume.

Evenimentele din ultimul timp arată în mod concret creșterea neclintită a autorității și influenței Uniunii Sovietice pe arena internațională, creșterea și cimentarea forțelor lagărului păcii, democrației și socialismului.

Popoarele din toate țările se conving că pericolul războiului poate fi înlăturat, că cercurile guvernante ale țărilor capitaliste pot fi silite să pășesc pe calea rezolvării pașnice a problemelor litigioase din viața internațională.

Pentru poporul muncitor din țara noastră, eliberat de sub jugul clasei exploatare și al imperialismului străin, a devenit o tradiție ca în ziua de 1 Mai să facă bilanțul succesorilor dobîndite în lupta pentru construirea socialismului, pentru făurirea bunului trai material și cultural al oamenilor muncii de la oraș și la sat.

Regimul democrat-popular a determinat schimbări uriașe în viața muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor, femeilor, tineretului și minorităților naționale.

Dintr-o țară înfăptuită capitalismului străin, dintr-o țară a mizeriei și înăpăierii în care au ținut-o capitaliștii străini și autohtoni, România a devenit în anii puterii populare, o țară liberă și independentă, care sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, înainteașă pe drumul construirii socialismului.

Stăpîn în patria sa liberă, poporul nostru muncitor obține mari succese pe ărm economic, social și cultural. În anul 1953, volumul producției industriale a depășit de 3,5 ori nivelul anului 1948. În anii puterii populare au luat ființă ramuri noi ale industriei, ca industria de construcții de mașini-unelte, de utilaj petrolier și minier, industria electro-tehnică și altele.

Țărănimia muncitoare, datorită sprijinului dat de guvern și partid a obținut succese însemnate, participînd tot mai activ la opera de construire a socialismului. Convingîndu-se de folosul muncii în comun, 300.000 de familii de țărani muncitori s-au unit în gospodării colective și întovășiri agricole, obținînd rezultate deosebite în lupta pentru o viață mai bună.

Succesele obținute în opera de construire a socialismului se datoresc însușirii și înlăturării de către oamenii muncii de la oraș și la sat a politicii Partidului Muncitoresc Român, al cărei conținut principal este grija pentru binele poporului, slujirea neobșită a intereselor celor ce muncesc.

Hotărîrea plenarei largite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, a pus ca sarcină principală ridicarea producției agricole și a producției industriei alimentare și ușoare, pentru obținerea unei abundențe de produse, în scopul ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Partidul și guvernul iau în mod sistematic măsuri în vederea atingerii acestui scop. Măsurile luate au contribuit de pe acum, în mod simțitor și la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din regiunea Arad.

Puterea de cumpărare a oamenilor muncii a crescut. În orașul Arad, în anul 1953, s-a vîndut cu 48% mai multe mărfuri industriale decît în anul 1952. Față de trimestrul I al anului 1953, în trimestrul I al acestui an s-au vîndut cu 26% mai multe produse textile și cu 34% mai multe articole metalice de larg consum.

Nivelul cultural și cerințele culturale ale oamenilor muncii din regiunea Arad au crescut. Dacă în anul 1952, Teatrul de Stat a fost vizitat de un număr de 76.809 spectatori, numărul spectatorilor, în cursul anului 1953, a crescut la 145.732. În anul 1953, și în deosebi după plenera largită a C.C. al P.M.R., rețeaua de radioficare și electrificare s-a dezvoltat simțitor. Dacă în anul 1952, a fost radiocată o singură comună, în cursul anului 1953, numărul comunelor radiocăte a crescut la 28.

Pentru satisfacerea necesităților materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii, în urma hotărîrilor plenarei largite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, industria ușoară, producătoare de bunuri de larg consum din regiunea Arad a cunoscut o dezvoltare considerabilă — posibilă numai într-un stat democrat-popular, unde scopul urmărit nu este profitul ci satisfacerea nevoilor oamenilor muncii. La fabrica „Teba” se amenajează o filatură nouă, cu mașini produse de industria noastră socialistă. La Atelierele C.F.R., „Flamura Roșie”, „Libertatea” și în alte întreprinderi au intrat în exploatare noi secții pentru producerea bunurilor de larg consum.

Secțiunile socialiste în agricultură s-a întărit. Numărul colectivizărilor în 1953 a crescut cu 619 familii și s-au înființat 14 noi întovășiri legumicole cu 828 familii.

Realizările obținute în opera de construire a socialismului, sînt rodul muncii devotate, pline de avînt patriotic al clasei muncitoare și a întregului popor muncitor. Ele au la bază alianța frățească a clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, în care rolul conducător aparține clasei muncitoare. Oamenii muncii din regiunea Arad, au răspuns la chemările partidului și alături de oamenii muncii din întreaga țară, au muncit cu avînt dînd produse mai multe și de mai bună calitate.

Tov. Ivantie Grada de la „Flamura Roșie” realizează zilnic trei norme iar brigada condusă de tov. Irina Buzogăny de la fabrica „Teba”, a dat în prima jumătate a lunii aprilie peste 1000 mc. leșături peste plan.

Din rîndurile oamenilor muncii de la sat s-au ridicat o seamă de frunți care luptă pentru obținerea de recolte bogate, ca 160 Francisc, țărani muncitori din comuna Vinălor care a obținut 5.500 kg. porumb la hectar, Birger Ana, brigadier la G.A.S. „Scînteia”, care a obținut 4330 kg. porumb la hectar, Iovescu Aurel, brigadier la G.A.C. Chelmac care a obținut 40.000 kg. steclă de zahăr la hectar.

Partidul și guvernul iau în mod sistematic măsuri practice în vederea ridicării producției agricole și a producției industriei alimentare și ușoare.

Există tot ce este necesar pentru aplicarea în viață a măsurilor luate de partid și guvern. Economia țării noastre este o economie de pace, care merge cu pași siguri pe calea avîntului continuu. Rezultatele obținute în domeniul industrializării țării, colaborarea economică cu țările lagărului democratic și în special ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice, creează condiții pentru înlăturarea măsurilor luate de partid și guvern.

În vederea realizării politicii partidului, fiecare comunist, trebuie să lupte pentru îmbunătățirea activității organizațiilor de partid, pentru întărirea legăturilor partidului cu masele.

Datoria fiecărui om al muncii este să lupte pentru mărirea producției, ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, severe economii bănești și de materii prime, micșorarea cheltuielilor administrative, efectuarea la timp a lucrărilor agricole, aplicarea metodelor agro-tehnice, singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Opera de înlăturare a unei vieți noi, de dezvoltare economică și culturală a țării noastre este legată indisolubil de cauza păcii. Statul nostru democrat-popular duce alături de Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și celelalte țări din lagărul democratic, o politică de pace și prietenie între popoare — pentru zădărnicirea planurilor agresive ale imperialismului, care sînt îndreptate împotriva independenței și suveranității popoarelor.

Să luăm cu avînt pentru realizarea politicii partidului, pentru pace, pentru bunăstarea și fericirea poporului nostru muncitor, dîndu-ne astfel contribuția la triumful cauzei păcii în lumea întreagă!

Trăiască 1 Mai,
ziua solidarității internaționale a oamenilor
muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările!

INSUFLETEȘTE SCHIMBURI DE ONOARE

La uzinele „Flamura Roșie”

La uzinele metalurgice „Flamura Roșie” schimburi de onoare organizat în cîntecul zilei de 1 Mai s-a ținut în zilele de 26 și 27 aprilie. În aceste zile muncitorii, brigăzile, echipele și secțiile au ăls cîntecul zilei de 1 Mai.

Toate materialele și mașinile au fost pregătite din timp, astfel că munca a putut decurge într-un ritm viu. Iar dacă se întîmpla ca o mașină să se defecteze între timp, mașinarii o puneau imediat la punct pentru ca munca să continue.

O luptă diră s-a dat în cadrul schimbului de onoare între brigada U.T.M. condusă de tov. Carolina Pal și brigada păcii „Monica Felton” condusă de tov. Emilia Meszar. Pînă la orele 11, deci în primele 4 ore, brigada a confecționat întreaga cantitate de pantaloni pluşați pentru bărbai, planificată pentru 8 ore. Pînă la aceeași oră, brigada a dat peste plan în cursul lunii aprilie 924 bucăți pantaloni pluşați. Ea a trecut în următoarele ore ale schimbului de onoare la confecționarea de flanele bărbătești. Cu toate că brigada n-a fost pregătită pentru acest articol, ea a reușit totuși pînă la sfîrșitul schimbului să-și îndeplinească planul și la flanele.

Invingătoare în schimbul de onoare în secția confecției a fost brigada păcii „Monica Felton”. În primele două ore ea a depășit planul cu 40 la sută, în următoarele două ore cu 66 la sută, în următoarele două ore cu 120 la sută, iar în toate cele 8 ore planul a fost depășit cu 110 la sută.

Realizări însemnate au mai obținut banderola nr. 3, care și-a depășit planul cu 100 la sută, banderola nr. 10, care a obținut o depășire de plan de 107 la sută, și banderola nr. 14, cu o depășire de plan de 105 la sută.

La „Tricoul Roșu”

În ziua de 28 aprilie, la orele 7 dimineața, în toate secțiile sectorului confecției de la fabrica „Tricoul Roșu” a început un însuflețit schimb de onoare în cîntecul zilei de 1 Mai.

Toate materialele și mașinile au fost pregătite din timp, astfel că munca a putut decurge într-un ritm viu. Iar dacă se întîmpla ca o mașină să se defecteze între timp, mașinarii o puneau imediat la punct pentru ca munca să continue.

O luptă diră s-a dat în cadrul schimbului de onoare între brigada U.T.M. condusă de tov. Carolina Pal și brigada păcii „Monica Felton” condusă de tov. Emilia Meszar. Pînă la orele 11, deci în primele 4 ore, brigada a confecționat întreaga cantitate de pantaloni pluşați pentru bărbai, planificată pentru 8 ore. Pînă la aceeași oră, brigada a dat peste plan în cursul lunii aprilie 924 bucăți pantaloni pluşați. Ea a trecut în următoarele ore ale schimbului de onoare la confecționarea de flanele bărbătești. Cu toate că brigada n-a fost pregătită pentru acest articol, ea a reușit totuși pînă la sfîrșitul schimbului să-și îndeplinească planul și la flanele.

Invingătoare în schimbul de onoare în secția confecției a fost brigada păcii „Monica Felton”. În primele două ore ea a depășit planul cu 40 la sută, în următoarele două ore cu 66 la sută, în următoarele două ore cu 120 la sută, iar în toate cele 8 ore planul a fost depășit cu 110 la sută.

Realizări însemnate au mai obținut banderola nr. 3, care și-a depășit planul cu 100 la sută, banderola nr. 10, care a obținut o depășire de plan de 107 la sută, și banderola nr. 14, cu o depășire de plan de 105 la sută.

Importante depășiri de norme au obținut și muncitorii care lucrează individual ca: Ilie Popa, Traian Julean, Ilie Morodan și alții. Aceștia și-au depășit normele cu peste sută la sută.

La atelierele T. C. 5 C.F.R.

(De la corespondentul nostru, Teodor Zuba).

Muncitorii și tehnicienii de la secția T.C. ateliere C.F.R. au organizat în cîntecul zilei de 1 Mai un însuflețit schimb de onoare, în cadrul căruia au obținut succese însemnate în producție. Desfășurînd larg întrecerea socialistă în ziua schimbului de onoare, muncitorii de la această unitate C.F.R. și-au întrecut mult normele de lucru. Brigada de la atelierul de împlărie și-a realizat normele în proporție de 180 la sută, iar echipa de turnătorie condusă de muncitorul Ștefan Chifu în proporție de 175 la sută.

Importante depășiri de norme au obținut și muncitorii care lucrează individual ca: Ilie Popa, Traian Julean, Ilie Morodan și alții. Aceștia și-au depășit normele cu peste sută la sută.

Importante depășiri de norme au obținut și muncitorii care lucrează individual ca: Ilie Popa, Traian Julean, Ilie Morodan și alții. Aceștia și-au depășit normele cu peste sută la sută.

Avîntul muncii pe ogoarele regiunii noastre

În ziua de 28 aprilie a sosit la redacția ziarului nostru o telegramă trimisă de colectivul de muncă de la G.A.S. Siniclaul Mare, care anunță că și-a îndeplinit angajamentul luat în cîntecul zilei de 1 Mai, îndeplinind planul de însămînțări înainte de termen. Muncitorii și tehnicienii gospodăriei au însămînțat culturile respectînd regulile agrotehnice. De pildă, au însămînțat 300 hectare teren cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

În dorința de a întîmpina cu cîntecul mărcea zi de 1 Mai, muncitorii de la G.A.S. Grabaji, avîntați în întrecere în cîntecul zilei de 1 Mai, au reușit să termine toate însămînțările înă la data de 24 aprilie, însămînțînd 300 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Correspondentul nostru Dămitru Oprea ne-a trimis o scrisoare prin care arată că la gospodăria colectivă din Cherestur, raionul Siniclaul Mare, au fost însămînțate pînă la data de 18 aprilie toate culturile din epocile I-a și a II-a.

Colectivii din Cherestur au însămînțat în această primăvară 37 ha. cu porumb și 12 ha. cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

În cîntecul zilei de 1 Mai, colectiviștii din Cherestur au terminat astfel de însămînțări întreaga suprafață de teren și au prăsit pînă zilele trecute 40 hectare cu floarea soarelui și 14 hectare cu usturoi.

„Membrii gospodăriei agricole colective „Vasile Roată” din comuna Pecica, — ne scrie corespondenta noastră Elena Boaru — au terminat în cîntecul zilei de 1 Mai însămînțarea tuturor culturilor din epocile I-a și a II-a. 12 ha. au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat.”

După cum ne anunță corespondentul nostru C. Timșa, nu demult a avut loc la cîminul cultural din Teremia, raionul Siniclaul Mare, o adunare festivă consacrată zilei de 1 Mai și frunțașilor în campania însămînțărilor de primăvară. În conferința ținută s-a arătat printre altele că cea mai mare parte a țăranilor muncitori din comună, dornici să împlinesc cu cîntecul zilei de 1 Mai, au terminat însămînțările de primăvară. În urma muncii politice duse de către organizația de bază și comitetul executiv al statului popular, comuna Teremia se situează printre comunele fruntașe la însămînțări pe raion. După expunerea conferinței, țăranilor muncitori Kristof Coleț, Miorin Niculescu, Ștefan Bondaj, Teodor Zaharia și Ion Roșu le-au fost decernate drapelul de frunțași în campania de însămînțări. În fața celor peste 400 de cetățeni aflați în sala cîminului cultural, a fost prezentat apoi un bogat program artistic.

AM PUS BAZELE UNEI RECOLTE BOGATE

Acum, în zi de 1 Mai, ziua fraților oamenilor muncii de pretutindeni, noi, membrii gospodăriei colective „Ioan Focșani” din Pădureni, raionul Criș, ne gândim la succesele pe care le-am dobândit prin munca noastră comună.

Gospodăria noastră colectivă, alcătuită din 68 familii de țărani muncitori români și maghiari, s-a dezvoltat mult, cu ajutorul primit de la stat prin munca noastră unită, în cei aproape 4 ani care au trecut de la înființarea ei. Astăzi ne mirăm din cu o fermă zootehnică compusă din 427 oi merinoase, 220 miei, 20 scroafe, 6 porci, 80 păsări. Pentru buna dezvoltare a animalelor, noi am clădit cu material primit de la stat un salvan pentru oi, o coacă pentru porci, un grajd pentru cai și un șopron pentru păștură a tineretului. În gospodărie mai avem atelier de fierărie, timpierie și roțarie.

În cinslea zilei de 1 Mai, munca în ateliere, la construcții și pe ogor, a devenit mai înfocată, mai rodnică. Intrecerea socialistă pornită în cinslea lui 1 Mai s-a desfășurat sub semnul mobilizării tuturor forțelor pentru reușita campaniei agricole de primăvară.

Sprâjnit de tractoriștii de la S.M.T. Chișineu-Criș și bine pregătiți încă din iarnă cu toate cele necesare, în primăvara aceasta noi am lucrat și în sămânțitul pământului așa cum ne-a învățat agronomul de la secția agricolă a statului popular raional Criș, care au arătat cum să muncim după agrotehnică. De pildă, orzul, ovăzul, seclea de zahăr, borceagul, sorgul și alte plante din prima epocă le-am pus în pământ cu mașinile de semănat în ogor aduc făcând din toamna trecută.

În primăvara asta am mai cunoscut o metodă, aceea a înșămânțării în culturi azeate în pătrat. După această metodă am înșămânțat noi 80 la sută din suprafața planificată pentru porumb. Pentru a putea lucra așa cum ne povățuia agronomul, în atelierul de fierărie al gospodăriei noastre colective s-au făcut niște marcafoare pentru fiecare brigadă. În acest fel s-a putut marca taraula în lung și în lat, formându-se pătrate de se puteau vedea cu ochii de la distanță. Porumbul l-am înșămânțat la înălțimea acestor pătrate la distanțe egale de 75 centimetri cub de cub, cu mașini de mină primite de la secția agricolă raională.

Dându-ne seama de avantajele ce le are înșămânțatul în culturi azeate în pătrat, noi am înșămânțat și cartofii după această metodă.

În primăvara aceasta colectivității și-au dovedit încă odată grija ce o poartă înălțării avutului comun. Și asta s-a văzut mai ales îndată după ce am eșit din iarnă, când toți ca unul am lăsat afară pe cimp la înșămânțări.

Sirguintă celor două brigăzi de cimp și a tractoriștilor de la S.M.T., întrecerea socialistă în care se aflau oamenii unul cu altul, echipete și brigăzile, au făcut ca lucrările agri-

cole să înalțeze repede, să ne ținem mereu în frunte în campania agricolă, nu numai pe comună, ci și pe raion. Fiecare colectivist muncia pentru ca angajamentul luat de noi în răspunsul la chemarea la întrecere socialistă pornită în cinslea lui 1 Mai de către gospodăria colectivă „Victoria” din Nădlac să fie îndeplinit până la marea sărbătoare de astăzi. Lozincă noastră era: „Să înșămânțăm toate culturile la timp și în bune condiții, respectând regulile agrotehnice”. Și noi ne-am îndeplinit acest angajament.

Graba cu care au muncit colectivii pentru a termina la vreme înșămânțările n-a fost însă în dauna calității lucrărilor. La cursul agrotehnic de astăzi-larnă care s-a ținut în gospodăria noastră, din broșurile pe care le-am citit, din sfaturile agronomilor care vin pe la noi, am învățat că o recoltă bogată se poate dobândi numai aplicând agrotehnică care arată că nu e de ajuns să faci aratul și semănatul la vreme, ci aceste lucrări trebuie să fie de bună calitate. Și noi ne-am dat seama că munca de calitate are o mare importanță în lupta pe care o ducem pentru realizarea și chiar depășirea planului de producție la fiecare cultură. În parte, pentru recolte îmbelșugate. Acest lucru îl știm și din anii trecuți, când de pe lărlalele unde s-a făcut lucru de calitate bună am cules, recolte cu câteva sute de kilograme mai mari decât de pe acele locuri unde s-a făcut lucru de mîlălă.

Odată cu semănatul plantelor de primăvară, noi am făcut și alte muncă: am grăpat culturile de toamnă, am adunat tulpinile de porumb și floarea soarelui din aceste culturi, apoi am tăvălugit terenul pentru reînnoirea umizelii în pământ. Cu mare sirguintă au lucrat și echipele legumicole, care au plantat cu băgare de seamă 610 fire gulii, 720 dovleci și alte răsaduri.

Lucrul făcut la timp, după agrotehnică, a dat roade. Plantele din epocă I, înșămânțate la vreme, au încolțit și răsărit uniform. Noi am fost primi în comună care am început și prășitul. Am terminat de prășit 15 ha. seclea de zahăr, 3 ha. seclea de nutreț, 1 ha. mazăre și 3 ha. mazăre. Organizându-și mai bine munca, brigada Nr. 1 condusă de Alexandru Sarkadi a reușit să fie în fruntea întrecerii socialiste în cinslea zilei de 1 Mai, întrecând brigada Nr. 2 de cimp.

Aslăzi în Chișineu-Criș se vorbește de succesele noastre. În adunările de la cîmînul cultural, în articolele de la gaza de perete, se vorbește de metodele întrebunțate de noi în campania agricolă de primăvară, despre frunțai gospodăriei noastre colective, despre felul cum am muncit cu toții pentru a ne îndeplini angajamentele luate în cinslea sărbătorii de astăzi. Și stîmem mîndri că ne-am ținut de cuvînt.

Carol Găli,
președintele gospodăriei agricole
colective din Pădureni, raionul Criș

La dispensarul pentru copii din Chișineu Criș

Celja deosebită a partidului și guvernului față de copii — viitorul de aur al patriei noastre — se manifestă în numărul mare de grădinițe sezoniere, cîmine de zi, creșe, dispensare pentru copii, etc., care au luat ființă și în regiunea noastră în anii regimului de democrație populară.

La intrarea în comuna Chișineu-Criș, pe partea dreaptă a străzii, se poate vedea o casă care se deosebește de celelalte prin mărimea ei.

Aici, în casa asta, care înainte aparținea exploatatorului afacerist Simion Demșa, se găsește casa de naștere și dispensarul de copii cu staționar. Dispensarul a luat ființă în toamna anului 1952. Aici, copiii bolnavi, din raionul Criș, primesc asistență medicală în mod absolut gratuit.

Cînd am intrat în cabinetul de consultații al dispensarului, am fost întâmpinat de sora pediatră Elisabeta Müllele.

— Aveți cumva copilul bolnav? — se grăbi ea să mă întrebă.

— Nu, am venit cu alte treburi — îi răspuns eu, continuînd să-l povestesc despre scopul vizitei mele.

S-a bucurat mult tovar. Müllele, cînd a înțeles despre ce e vorba.

— Tovarăș doctor, e plecată să vadă niște copii la domiciliu, dar pînă cînd vine puleți să ne vizitezi dispensarul — zise ea.

Iată-ne prin săliile dispensarului. Cabinetul de consultații este bine înzestrat, cu tot felul de instrumente medicale. Într-o cameră luminoasă și bine amenajată se află staționarul cu 6 paturi. Fiecare pat are lingerie nouă și curată, precum și lingerie pentru schimb. Alături de staționar se află camera pentru mamele care-și îngrijesc copiii. Dispensarul mai posedă apoi o cameră pentru izolare, buclărie dietetică și sală de așteptare.

După ce am terminat de vizitat dispensarul, a apărut și medicul dispensarului, tovarășul Hortenzia Boica.

Am fost pe la grădinița de copii din Pădureni și la locuințele unor cetățeni pentru a constata starea de sănătate a copiilor — spuse ea. Drept să vă spun — sînt cam îngrijorată de faptul că unii copii n-au venit azi la grădiniță. Mi-e teamă că nu cumva să fie bolnavi, de aceea în cel mai scurt timp sînt hotărîtă să trec pe la ei pe acasă să-l văd.

După ce mi-a povestit pe scurt despre cele găsite pe teren, s-a așezat la masă și a început să scrie ceva. După ce a terminat de scris cele câteva rînduri, a chemat pe sora me-

dicală și i-a întins hîrtia, l-a explicat adresa unde trebuie să meargă, apoi i-a spus:

— Copilul e destul de grav bolnav, așa că te rog să-l aduci imediat pentru a-l interna în staționar.

Așa își petrece timpul medicul dispensarului, utemista Hortenzia Boica; cînd în staționar, cînd pe teren, la copii acasă. Un singur gînd o preocupă pe ea: copiii din raza de activitate a dispensarului să fie sănătoși. De aceea, nu precupește nici un efort cînd e vorba de sănătatea acestor mici vîrstare ale patriei noastre.

Iată, de pildă, fiica țărănului muncitor Gheorghe Nica, din comuna Avram Iancu, era grav bolnavă, avînd aprindere de plămîni și alte complicații. Fiind internată în staționar și făcîndu-i-se cel mai bun tratament, s-a vindecat în numai 6 zile. Dar pentru că copilul — în vîrstă de numai cîteva luni — era foarte slab, a fost ținut în staționar timp de 10 zile pentru a se întări și pentru a ajunge la greutatea corespunzătoare.

Se pot da multe exemple asemănătoare.

Mult s-a îmbunătățit asistența medicală în cadrul dispensarului, în urma Hotărîrii plenare lărgite din 19—20 august 1953. Astfel, dacă înainte de plenară medicamentele gratuite se dădeau numai copiilor sub 3 ani, în prezent primesc medicamente gratuite toți copiii internați aici, indiferent de vîrstă. Dispensarul dispune de cantități îndestulătoare de medicamente necesare; el este aprovizionat, în afară de alimentele necesare staționarului, cu zahăr, orez, lapte de vacă, lapte praf, cacao, etc., — alimente care se distribuie în mod gratuit la domiciliul copiilor slabi și cu suspiciuni medicale.

Rezultatele muncii pline de abnegație a personalului medical de la dispensarul cu staționar din Chișineu-Criș, sînt deosebit de însemnate. Mortalitatea infantilă a fost aproape cu totul redusă în raza de activitate a dispensarului, iar în lărna acestui an au fost înșănătoșiți un mare număr de copii bolnavi — internați în staționar.

Principalul țel pe care-l urmărim noi, cel care lucrăm în cadrul acestui dispensar, este de a înșănătoși în cel mai scurt timp copiii internați aici printr-un tratament eficient — a spus medicul Hortenzia Boica.

Justețea acestor cuvinte o dovedesc într-adevăr realizările colectivelor de muncă al dispensarului, din care am amintit, doar o mică parte.

C. Bonta

In contul lunii viitoare

Colectivul de muncitori și tehnicieni de la întreprinderea raională de industrie locală „1 Mai” din Sîcnicul Mare nu ținut să îndeplinească marea sărbătoare a celor ce muncesc, cu noi realizări în îndeplinirea planului de producție.

Planul general de producție pe întreprindere, a fost depășit pe primul trimestru a.c. cu 28,5 la sută, iar pe luna aprilie a.c. planul de pro-

ducție a fost realizat la data de 20 aprilie. De la această dată, întreprinderea lucrează în contul lunii mai.

La obținerea acestor realizări a contribuit faptul că muncitorii întreprinderii au intensificat întrecerea socialistă, îndeplinindu-și angajamentele luate în cinslea zilei de 1 Mai.

I. Petrovici, coresp.

le are, pentru cinslea și corectitudinea lui. Am intrat cu el în discuție.

Cuvîntul domol și așezat te face să-l ascuți cu băgare de seamă. De la el am aflat lucruri noi, am aflat despre felul cum s-au întrecut în muncă țărani muncitori din Zimand pentru ca în cinslea zilei de 1 Mai să termine înșămînțările. Bătrînul mi-a vorbit de faptul că, luîndu-se la întrecere, țărani muncitori Andrei Kovács, Ioan Bughi, Ioan Gyure, Alexandru Horváth, Gheorghe Bognar și alții ca ei, au terminat de muncă înșămînțările.

— Tov. Kovács, dar dumneata ai terminat de înșămînțat porumbul? — Apoi, crezi că eu am rămas în urma celorlalți? Am încheiat contract de întrecere cu Ioan Kovács. În aceeași zi am terminat amîndoi înșămînțatul porumbului. Asta a fost prin 23 aprilie. Acum mă mai duc la holdă să văd cum arată grîul ce l-am semănat în toamnă.

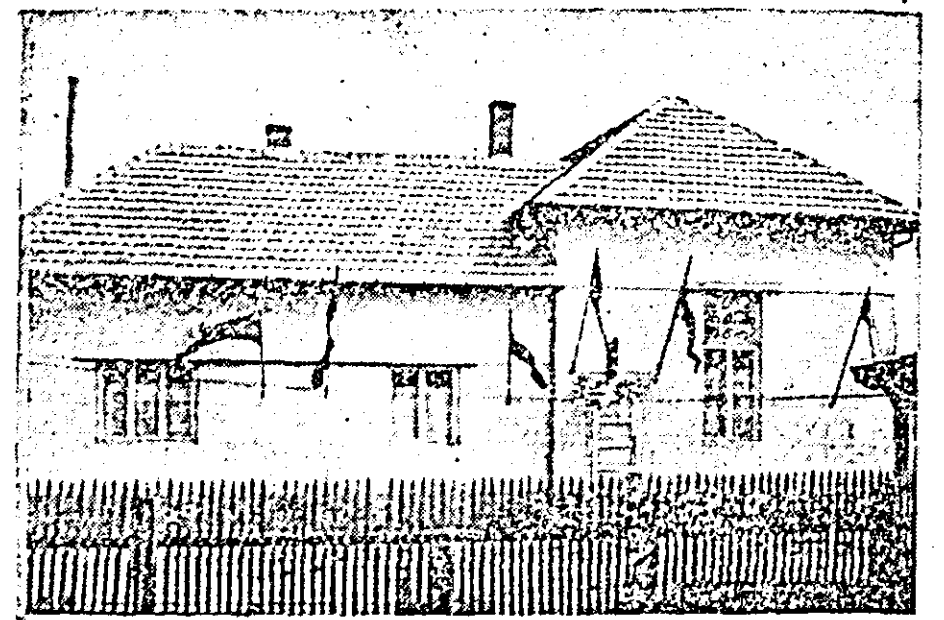
În tot timpul campaniei agricole de primăvară, organizația de bază și comitetul executiv al statului popular comunal au dus muncă politică în rîndul producătorilor pentru ca aceștia să-și înșămînțeze în cele mai bune condiții ogoarele. În cadrul unei adunări la cîmînul cultural, țărani muncitori s-au chemat la întrecere pentru terminarea înșămînțărilor de primăvară pînă la 1 Mai. Au fost încheiate 83 contracte de întrecere individuale între cultivatori. Acum comuna este frunțasă pe raion la înșămînțări.

Pentru tot ceea ce s-a făcut în comuna lor, țărani muncitori din Zimand sînt hotărîți să lupte cu mai mult avînt pentru a smulge pămîntului recolte tot mai mari, care vor îmbunătăți viața lor și vor contribui totodată la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe cu produse agricole.

V. Ghidarcă

Un nou club muncitoresc

De curînd s-a terminat construirea clubului muncitoresc de la fabrica de cărămidă „Aradul”. În prezent se fac lucrările de interior. Noul club va fi dat în folosință muncitorilor în cursul lunii mai.

În clișeu: Clădirea noului club muncitoresc al fabricii de cărămidă „Aradul”.

TINERE TALENTE

Era o după amiază mohorâtă, cum au fost altele în primăvara aceasta. Norii cenușii stăteau gata să cearnă picurii reci.

Cu caietul de note muzicale sub braț, cu mersul sprinten o pionieră traversează strada și se îndreaptă către o poartă deasupra căreia scrie pe un fond albastru: „Școala populară de artă”. Este eleva Elisabeta Vekas din clasa a VI-a a școlii de 7 ani nr. 34 din Arad, pionieră conștientă, silitoare. Profesorale se mîndresc cu astfel de eleve. E o mîndrie și pentru tatăl ei care lucrează la I.C.A.

— Fata mea?.. Bună fată!.. Cuminte, harnică și-i place să învețe. Poate aș fi învățat și eu cînd eram ca ea — oftează tatăl cîntodată, dar pe atunci erau alte vremuri... Este al cincilea an de cînd vine eleva Vekas de cîte două ori pe săptămînă la școala populară de artă. Învață pianul în clasa profesoarei Elisabeta Ban. De data asta e însă mai nerăbdătoare ca de obicei. Ii mai sună și acum în urechi acordurile sonatinei de Beethoven pe care a repetat-o ieri. Nu o fi uitat ceva din ea? Eri a lăudat-o profesoara.

Într-o poartă și dă să o înclădă în urma ei, dar de afară mai vine cineva. Este tînărul Rubin Ulea care merge grăbit, ținînd strîns de mîner cutia în care poartă acordeonul. Este muncitor electrician. Dimineața lucrează la uzina electrică și apoi multă după amiază și le petrece aici, unde de trei ani studiază acordeonul. Cu doi ani în urmă a început să învețe și la obol.

Și sînt mulți ca el. Se întîlnesc deseori aici muncitori de la atelierele C.F.R. cu alții de la cooperativa „Gravura”, de la „Alimentara” sau de la fabrica „Teba”.

Zi de zi vin unii după alții, cei 775 de elevi ai Școlii populare de artă. Erau aproape o mie astăzi toamnă, dar au rămas numai cei ce au înțeles înclinația spre artă. Sînt multe talente — oameni ai muncii sau fii ai acestora, dornici să cunoască tainele înălțătoare ale artei. În cele aproape 50 de clase ale școlii, unii studiază muzica — pian, vioară, acordeon, diferite alte instrumente, canto — unii arta dramatică sau coreografia, iar alții artele plastice.

— Este veche școala asta, de prin 1833, spunea într-o zi tov. director Emilian Furnică. Mulți au învățat aici, dar cîți dintre ei erau oameni ai muncii? Cînd cu mari sacrificii se rălăcește cineva pe treptele ei, uimit și stîmplat, el trebuie să se lase repede pîgubă.

Mergi pe culoarele școlii. Pe fiecare ușă este indicată clasa și profesorul respectiv. Se aud ici acorduri sălărețe de pian, dîncolo niște game stingace de pe corzile unei viori. Mai în fund clarinetiștii, sub conducerea profesorului, exersează un quartet. La 8 mai, Școala va da un concert în Sala Mică a Palatului Cultural și ei sînt dornici să culegă aplauzele auditorilor.

Nu se lasă mai prejos nici Janto Clara din anul al 3-lea de pian. Ea pregătește un cîntec pionieresc al compozitorului sovietic Cosenko.

— Mai nuanțat... aici crescendo... Așa, cu viață!

SPECTACOLE

TEATRUL DE STAT Arad, prezintă azi, Vineri, 30 aprilie, la orele 20: „Titanic vals”. Duminică, 2 mai, la orele 16: „Ultima oră” și la orele 20: „Căpitanul”.

„GHEORGHE DOJA”, prezintă pînă la 2 mai: „Schubert”. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU” prezintă pînă la 2 mai: „Africa”, seria a II-a. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„HERBAK JANOS” prezintă pînă la 2 mai: „Pumnul de fier”. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 2 mai: „Comoara din insula păsărelelor” (col.). Repr.: 3, 5, 7 și 9.

Pe Clăra o îndrumăază cu multă dragoste profesoara Ioselina Urmos. Sînt 32 de ani de cînd lucrează în această școală. A pregătit aici multe serii de elevi. A avut și elevi buni, dar deseori s-a oboșit și zadarnic cu elemente lipsite de orice urmă de înclinație muzicală, venite aici din snobism. Dar ei plăteau, ei erau pe atunci stăpîni. Azi elevii îi sînt alții.

— E o plăcere să lucrezi cu ei. S-a schimbat școala noastră, mîndrișete pînă de vîciune profesoara.

Alături este clasa profesoarei Margareta Haimovits. Încă nu este ora de intrare, dar dinăuntru străbăne sunetele limpezi ale pianului. Se aud mai înții cîteva măsuri dintr-o melodie de vals. Se întreprinde, iar începe de la cap și merge mai departe, iar se întreprinde. Unele măsuri se repetă de cîteva ori. Eleva Farcaș Clara nu are pian acasă. Azi a venit înaintea profesoarei și repetă de zor lecția. Degetele lovesc energic și totodată cu eleganță cîlepele pianului, dar ea nu-i mulțumită. Vrea să învețe să cînte frumos, cît mai frumos...

Ceva mai departe se aud sunete de vioară.

Este clasa tovarășei Elvira Rozenberg. Lucrează azi, zi de zi cu fiecare dintre cei 23 elevi pe care-i are. Cu drag și cu multă răbdare, ea îi ajută să-și însușească mîndria execuției. Își aduce aminte cu cîtă dragoste o ajută și pe ea profesoara: pînă acum cîțiva ani cînd era elevă la această școală. Se mîndreau cea și, cînd a absolvit, a rămas tot aici, dar ca profesoară.

Prin ferestrele culoarului răzbate acum o melodie de trompetă. E clasa profesorului Petru Pelic. Muncitorii Anton Danecker și Nic. Schuler mai repetă încă odată duetul pe care-l vor executa la concertul din 8 mai. Tovarășul Schuler lucrează ca zăidar la fabrica „Teba”, dar îi este dragă și muzica și-i place să învețe și cînte. Anul acesta el termină clasa a VII-a serală și anul al III-lea — ultimul — al cursului de trompetă. Are însă gînduri mari.

— La toamnă, spune el, vreau să studiez la un institut de artă și să mă înscriu la școala medie.

De alfel, nu este singurul care nutrește astfel de gînduri. Cei mai mulți dintre elevii școlii, vor să se mai despartă de arta pe care au cunoscut-o aici. Dintre absolvenții de anul trecut, unii sînt acum instrumentiști la Filarmonică sau la Orchestra populară din Arad, alții sînt artiști la Teatrul de Stat sau instructori la formațiile culturale sindicale. Mulți își continuă însă studiile în institutele de artă de la București sau de la Cluj. Patru dintre absolvenții secției de artă plastică studiază acum la un institut superior de învățămînt din Leningrad.

Treptat, treptat s-a lăsat seara. În oraș s-au aprins luminile. Norii s-au îndepărtat, iar pe trotuarul zăvălit acum, trecătorii merg alinați parcă de mai multă voie bună. Răzbată pînă pe stradă, cînd și cînd, cîte un acord de pian, un trîl de clarinet sau o gamă stingace la vioară. Elevii Școlii populare de artă învață și pătrundă adîncul simțirii omenești.

P. NEICU

PE ULITELE ZIMANDULUI

Stația Zimand... ne anunță conductorul trenului. Mai mulți călători coborîră grăbiți și se îndreptară spre centrul comunei.

E încă dis-de-dimineață. În ogrăzile locuitorilor, cați, prinși în harnici, nechezău așteptînd parcă să iasă în largul cîmpului. De pe o uliță lătrănică se auzi sunind cornul păstorului de porci. Mai multe porci se desclîșară în același timp, iar gospodinele își scoaseră grăsimii în mijlocul uliței. În scurt timp întreaga comună s-a trezit la viață. Zeci de căruțe se îndreptau spre cîmp.

Ulițele largi și drepte, casele uniforme azeate, le fac să simți că în comună locuiesc mulți oameni harnici. În fața sediliului statului popular, tov. președinte Ivan Krișlov discută cu un grup de oameni despre apropiata venire a zilei de 1 Mai.

„Mulți s-au schimbat la noi în comună — încep să spună tov. președinte. E destul să aruncăm privirea asupra comunei și ne putem da seama că aici, ca și în alte comune, se trăiește o viață nouă, diferită de cea din trecut, cînd regimul burghez-zoșieresc ținea în întuneric țărănimea noastră muncitoare. Cred că stili că majoritatea populației de la noi este maghiară. Sub vechia orînduire, acești oameni au simțit pe spinarea lor arma otrăvită a politiciii naționalist-sovine. Dar astăzi lucrurile s-au schimbat. Regimul nostru democratic-popular a acordat aceleași drepturi tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate.

Statul s-a îngrijit ca toți oamenii să învețe a scrie și citi. La noi au fost alfabetizați aproape toți neștiutorii de carte. Mihai Gyurik, Ion Gabor și încă mulți alții, au învățat la vîrstă de peste 40 de ani să scrie și să citească. Am stat odată de vorbă cu baci Mihai, care mi-a arătat în cîteva cuvinte bucuria ce a simțit-o cînd a început să deslușească litera-

cărilor. „Parcă am deschis ochii pentru a doua oară de cînd mă aflu pe lume. N-am crezut niciodată că voi ajunge să învăț buclie cărți”. Și nu cumva să crezi că asta e singurul lucru de care s-au bucurat țărani din comună. Uite, de pildă, avem acum cîmîn cultural și dispensar medical.

Să începem cu dispensarul medical și circumscripția noastră medicală. Înainte, exista aici — doar cu numele, — o circumscripție medicală. Se îmbolnăveau oamenii, trebuia să-i transporti cu trenul sau cu căruța, pe ploaie, pe vînt, în timpul iernii, la Arad, Sîntana sau în alte părți, ca să fie tratați și vindecați. Se întîmpla de multe ori să piară din cauza întîrzierii sau tratamentului prost făcut. Nimeni nu lua în seamă suferințele familiilor rămase cu o persoană în minus. Doctorul care era la circumscripția medicală din Sîntana venea foarte rar; oamenii aproape că nici nu-l cunoșteau.

Lucrurile acestea au luat sfîrșit cu cîteva ani în urmă, iar în 1951 în comună s-a înființat un dispensar medical. Dispensarul este deservit de un medic permanent și personalul necesar. Este înzestrat cu medicamentele trebuincioase și utajul medical necesar. Locuitorii vin acum cu încredere la dispensar, pentru că doctorul Iosif Roth manifestă o grijă deosebită față de bolnavi. Aslăzi țărani muncitori Ioan Balogh, Sofia Ciocan, Pavel Hegedus, Gheorghe Cotrolo, Ioan Ivanici și toți locuitorii comunei, nu mai sînt puși în situația ca atunci cînd se îmbolnăvesc să se deplaseze cale de mulți kilometri, la Arad, să se vindece.

În afară de dispensarul medical, în comună a fost ridicat un frumos că-

min cultural, la care merg cu drag alți tineri cit și vîrșnici pentru a învăța multe lucruri noi și frumoase. Pe lângă cîmînul cultural funcționează o bibliotecă înzestrată cu peste 300 volume. Bibliotecarul utemist Iosif Takács, recomandă cu căldură cititorilor volumele cele mai bune și instructive. De cîteva ori pe săptămînă, la cîmîn au loc repetițiile de cîntece și dansuri. Alții tineri și mai vîrșnici vin, după terminarea lucrului, să joace șah, să asculte la aparatul de radio vocea crăinului, care le aduce ultimile noutăți din țară și din străinătate.

În comună există și animale de prăslă, reproducători buni, de rasă superioară, care asigură îmbunătățirea animalelor. Cele două stațiuni de montă care se află, una la Zimand și una la Zimanduz, sînt înzestrate cu 6 tauri de rasă Simenthal, un armăsar Nonius mic, 6 vii de rasă și 9 berbeci.

Ajutorul ce le-a fost acordat de către partid și guvern îi însoțesc pe țărani muncitori să lupte cu hotărîre pentru a strînge recolte mai mari de pe ogoarele lor. Ei văd zi de zi, că în comună lor se face ceva nou, se schimbă ceva, li se îmbunătățește viața. Toate aceste schimbări în viața țărani muncitori, le dă putere de muncă, li face să lucreze mai cu spor pe ogoarele lor.

Pe o ulicioară mai lătrănică, înțîmplarea a făcut să-l întîlnesc pe comunistul Adalbert Kovács, comunistul despre care am auzit altele lucruri frumoase. Are părul albit în parte, fața brăzdată de cute și mîini puternice. Tie drag să-l ascult pe acest om, pe care toată lumea îl stimează pentru calitățile ce

In frunte, în întrecerea socialistă

A devenit o tradiție pentru muncitorii de la fabrica „Tebea” să întimplă marile sărbători ale poporului muncitor cu noi realizări în producție.

Hotărâri să contribuie la traducerea în viață a sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, ei s-au angajat în cinstirea zilei de 1 Mai să depășească planul de producție, să dea în cinstirea acestei mărețe sărbători pinza mai multă și mai bună pentru oamenii muncii de la oraș și sat.

Și într-adevăr, ziua de 1 Mai a fost înfrântă de ei cu noi realizări în producție. Muncitorii de la războaie au dat în perioada de la 1 la 24 aprilie 13.744 metri liniari pinză peste plan iar muncitorii de la liniaș au dat peste plan 8247 metri liniari de țesături finite. În aceeași perioadă, în secția confecție mică, prin revalorificarea deșeurilor, s-au obținut peste plan 338 bucăți confecții pentru copii.

Pe poarta fabricii nu numai că a ieșit mai multă pinză ci și mai variată. Articoul „Vivi” a fost îmbogățit cu 3 desene noi. La fel, la imprimarea stambelor și barchetului au fost introduse 4 desene noi.

La toate acestea a contribuit faptul că în întrecerea socialistă s-au ridicat, noi frunți în producție a lăturii de cel vechi, care au muncit cu elan pentru îndeplinirea angajamentelor lor.

Indată după ce a fost lansată chemarea colectivului fabricii „Tebea” în cinstirea zilei de 1 Mai, către toate întreprinderile industriei ușoare și alimentare din oraș, în cadrul unei consilii de producție care a avut loc la secția bobinaj, tov. Maria Klein, responsabilă brigăzii păcii, luând cuvântul a arătat:

— Brigada noastră se angajează ca în cinstirea zilei de 1 Mai să și de-

pășească planul de producție pe luna aprilie cu 10 la sută. În acest scop, vom aplica încă de mine metoda sovietică Bașkîrov de inodare a firului.

A doua zi, tov. Maria Klein a trecut la fapte. După câteva încercări a reușit să întreprindă cu folos inodătorul Bașkîrov, reducând cu mai mult de jumătate timpul de inodare a firului. Înainte această operație îi răpsea 58 secunde. Acum nodul îl face în numai 22 secunde.

Astfel, ea poate să bobineze zilnic peste plan aproximativ 20 kilograme fire.

Dar nu numai reducerea timpului de inodare este un lucru principal, — ne spune tov. Klein. Cu ajutorul inodătorului Bașkîrov, facem un nod mult mai mic. În felul acesta noi dăm țesăturilor nu numai mai multe kilograme de fire bobinate ci și bobine de bună calitate.

Metoda Bașkîrov a fost aplicată și de către alte membre ale brigăzii păcii. Tov. Magda Finster, folosind metoda Bașkîrov, își depășește zilnic planul. De altfel, întreaga brigadă și-a depășit planul de producție în perioada de la 1—25 aprilie cu 27 la sută, în loc de 10 la sută cit s-a angajat.

Și în secția preparăție s-au ridicat noi frunți în întrecerea socialistă în cinstirea zilei de 1 Mai. Tov. Terezia Soltz, care aplică metoda Bașkîrov, reușește să bobineze zilnic mai multe kilograme de fire peste plan. Printre frunțile în întrecerea socialistă în cinstirea zilei de 1 Mai, se numără și tov. Elena Nuțu. Lucrând la mașina de bobinat Müller, ea și-a depășit planul pe perioada 1—23 aprilie cu 34 la sută. Din brigada U.T.M. s-a evidențiat bobinatoarea Livia Kollmann, care și-a depășit planul cu 27 la sută.

Cum întrii în secția țesături, la dreapta se găsește un pânou pe care

scrie: „Cinstea frunților în întrecerea socialistă pornită în cinstirea zilei de 1 Mai”. Aici se află numele tovarășelor: Maria Cirstea, care pe perioada 1—15 aprilie și-a depășit planul cu 25,5 la sută. Elisabeta Nuțu, care și-a depășit planul cu 23 la sută, Ghizela Kraller, care în aceeași perioadă a dat peste plan 175 metri țesături, și altele.

La războaiele mecanice, cele mai bune rezultate le-a obținut tov. Ecaterina Hofman. Lucrând la 4 războaie înguste, ea a produs de la 1 pînă la 27 aprilie 435 metri țesături peste plan.

Și la grupul războaielor automate întrecerea socialistă s-a desfășurat viu. Pe războaie, erau așezate angajamentele individuale ale fiecărei țesătoare. Supraveghind mașinile, legând imediat firele rupte, ele se străduiau să-și îndeplinească angajamentele luate ba chiar să le depășească. Tov. Maria Sărközi, lucrează la 24 războaie automate. Folosind metodele sovietice marșrut, Ciulik și Jandárova, ea a obținut rezultate bune.

— În cinstirea zilei de 1 Mai n-am vrut să rămân la vechile rezultate. Mi-am calculat mișcările, mi-am supravizualizat mai bine mașinile, și astfel am reușit să realizez o depășire însemnată de normă. Astfel, de la 1 la 27 aprilie am dat 360 metri țesături peste plan. Acesta este darul meu pentru mărețea sărbătoare internațională a oamenilor muncii, 1 Mai.

Cu acești frunți ai întrecerii socialiste în cinstirea zilei de 1 Mai, se mîndrește întreg colectivul fabricii „Tebea”. Ei sînt luptători de frunte în bătălia pentru sporirea cantității și calității țesăturilor destinate consumului oamenilor muncii, pentru îmbunătățirea nivelului de trai.

Programul zilei de 1 Mai

Sărbătorirea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc din lumea întreagă, în orașul Arad se va desfășura după următorul program:

ÎNAINTE DE MASA: la orele 6 dimineața fanfare, sirenele fabricilor și locomotivele vor suna deșteptarea.

La orele 10, în piața Avram Iancu începe mitingul consacrat zilei de 1 Mai. După terminarea mitingului urmează demonstrația oamenilor muncii care se va desfășura pe Bulevardul Republicii.

DUPA MASA: în pădurea Ciala va avea loc o seară cîmpenească. Pe scenele amenajate în aer liber echipele culturale sindicale din Arad vor prezenta programe artistice compuse din dansuri, coruri, orchestre, etc. Serbarea va continua și în ziua de 2 mai tot în pădurea Ciala.

În caz de timp nefavorabil, programul artistic în ziua de 1 Mai se va desfășura după masă, începînd de la orele 16, în cluburile sindicale: „Flamura Roșie”, „Josif Ranghet”, „30 Decembrie”, „TEBA”, întreprinderii „7 Noiembrie”, „Libertatea”, clubul „9 Mai”, „Coopmetal” și „I.R.C.L.A.”, în căminele culturale din cartierele Gai, Grădiște, Micălacă, Aradul Nou, Sînicolaul Mic și Pîrceava, în sala Palatului Cultural și în sala Teatrului de Stat.

Oameni ai muncii! Participați cu toții la sărbătorirea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc din lumea întreagă!

Noua filială a cooperativei din Șiria

Cu ocazia adunării generale a împuterniciilor cooperativei din comuna Șiria, raionul Arad, mai mulți țărani muncitori au făcut propuneri ca în cadrul cooperativei din localitate să se înființeze o nouă filială pentru o mai bună deservire a cetățenilor, cu mărfuri industriale de larg consum.

Filiala este bine amenajată, avînd local corespunzător, iar rafturile pentru mărfuri sînt împărțite pe secțiuni ca: fierărie, textile, încălțăminte, drogherie, etc. De asemenea filiala este bine aprovizionată cu diferite produse industriale de larg consum ca: fiare de plug, sape, caznale, lopeți, mașini de gătit, încălțăminte, textile, jucării pentru copii și altele.

Țăranii muncitori au sprijinit din plin acțiunea de deschidere a filialei, contribuind la diferite muncile de amenajare a ei. Iată, de pildă, țărani muncitori Gheorghe Curleanu, Traian Avram, Mihai Blaj și alții au cărat nisip pe trotuarul din fața filialei, și nu confectionat din resurse locale o bancă de sezut. Toi țărani muncitori au descărcat un vagon de sare destinat filialei. Zilnic se vind în cadrul filialei, nou înființate, produse industriale în valoare de 3000—4000 lei, iar prin schimbul de mărfuri s-a achiziționat în cadrul acesteia 1600 bucăți ouă, 500 kg. porumb și 300 kg. grîu.

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

GENEVA. (Agerpres). — La 28 aprilie a avut loc cea de a treia ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva.

Ședința a fost prezidată de ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, A. Eden. Secretarul Departamentului de stat american, J. F. Dulles, care a luat primul cuvîntul, a căutat să prezinte într-o formă denaturată istoricul problemei coreene. Dulles a respins propunerile delegației R.P.D. Coreene în problema unificării pășnice a Coreei și a organizării de alegeri libere pe întreaga Coree.

În continuare, Dulles a încercat să dovedească că un program efectiv de unificare a Coreei este cuprins în rezoluția din 7 noiembrie 1950 a Organizației Națiunilor Unite care după cum se știe, a fost adoptată sub presiunea delegației americane.

Această hotărîre nu prevede retragerea trupelor americane din Coreea de sud și presupune extinderea regimului lui Li Sin Man în Coreea de Nord.

A luat apoi cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu mare atenție de către delegații la conferință. Ciu En-lai a

recunoscut adevărul istoric în problema coreeană și a reamintit cine este adevăratul agresor în războiul din Coreea. El a arătat totodată care sînt căile pentru rezolvarea justă a problemei coreene. Unificarea Coreei — a spus Ciu En-lai — trebuie realizată pe calea unor alegeri cu adevărat libere.

După ce a arătat că R.P. Chineza a fost recunoscută de 25 de țări cu o populație totală de un miliard de oameni, Ciu En-lai a declarat că un grup de țări în frunte cu S.U.A. se opun cu încăpăținare recunoașterii R.P. Chineze. Pînă în prezent, a spus în continuare ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Statele Unite încearcă să prezinte clica gemenă în diferite conferințe internaționale ca reprezentant al poporului chinez. Aceasta împiedică reglementarea și înțelegerea în problemele internaționale. Conferința de la Geneva trebuie să pună capăt acestei situații.

Guvernul R.P. Chineze, a subliniat Ciu En-lai, va lupta cu hotărîre și de acum înainte pentru apărarea păcii.

După cuvîntarea șefului delegației R.P. Chineze ședința a luat sfîrșit.

Cu privire la restabilirea unității naționale a Coreei și la desfășurarea unor alegeri libere pe întreaga Coree

Delegația Republicii Populare Democratice Coreene a prezentat spre examinare următoarea propunere cu privire la reglementarea pășnice a problemei coreene:

1. În vederea restabilirii cit mai grabnice a unității naționale a Coreei și a creării unui stat coreean unit, independent și democratic;

2. Să se recomande guvernelor Republicii Populare Democratice Coreene și Republicii Coreene:

a) să organizeze pe baza liberei manifestări a voinței populației din întreaga Coree alegeri pe întreaga Coree pentru Adunarea Națională, care va forma un guvern unic al Coreei;

b) pentru pregătirea și desfășurarea unor alegeri libere pe întreaga Coree pentru Adunarea Națională a Coreei și pentru înlăturarea măsurilor urgente, avînd drept scop apropierea economică și culturală între Coreea de nord și de sud, să constituie o comisie pe întreaga Coree alcătuită din reprezentanți Coreei de nord și de sud, aleși, respectiv, de Adunarea Populară Supremă a Republicii Populare Democratice Coreene și de Adunarea Națională a Republicii Coreene. În comisie trebuie să fie de asemenea incluși reprezentanți ai celor mai mari organizații democratice de masă din Coreea de nord și de sud;

c) să prevadă că una din sarcinile primordiale ale comisiei pe întreaga Coree este elaborarea unui proiect de lege electorală pe întreaga Coree, care să asigure un caracter cu adevărat democratic alegerilor în condiții de libertate, care să excludă orice influență străin și exercitarea de

presiuni asupra alegătorilor din partea autorităților locale și a unor grupuri teroriste. Comisia trebuie să ia de asemenea măsurile necesare pentru a asigura populației Coreei libertatea înfruntării și a presei, libertatea desemnării candidaților în organele legislative pentru toți cetățenii țării, indiferent de convingerile lor politice și religioase, de sex sau naționalitate;

d) pentru a contribui la restabilirea economiei Coreei, la ridicarea bunăstării materiale a poporului coreean, la menținerea și dezvoltarea culturii sale naționale, ceea ce constituie un pas important spre crearea condițiilor necesare înlăturării unificării naționale a Coreei, comisia pe întreaga Coree trebuie să ia de urgență măsuri pentru stabilirea și dezvoltarea unor relații economice și culturale între Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Coreeană; comerț, decontări financiare, transport, relații de frontieră, libertatea circulației populației și a corespondenței, relații culturale, științifice și altele.

3. Să se recunoască necesitatea ca toate forțele armate străine să fie retrase de pe teritoriul Coreei într-un termen de șase luni.

3. Să se recunoască necesitatea asigurării dezvoltării pășnice a Coreei de către statele respective cele mai interesate în menținerea păcii în Extremul Orient și necesitatea creării în acest fel a condițiilor, care să contribuie la rezolvarea grăbnică a sarcinii unificării pășnice a Coreei într-un stat unit, independent, democratic.

Cîștigătorii „Drapelului Roșu”

Printre alte articole ale gazetei voalante de la Stațiunea de mașini și tractoare Gottlob, care vorbesc despre succesele obținute de tractoriștii acestei stațiuni în actuala campanie agricolă, la loc de frunte se găsește articolul care ilustrează realizările brigăzii a IV-a.

De mai mulți ani brigada a IV-a lucrează pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Victoria” din Lenaheim. Colectivității au prins o mare dragoste față de acești vrednici tractoriști care i-au ajutat să obțină în fiecare an recolte bogate.

În anul trecut gospodăria colectivă din Lenaheim, datorită faptului că și-a lucrat pămîntul cu tractoarele și mașinile statului a obținut 4000 kg. porumb la hectar, 2123 kg. floarea soarelui, 3237 kg. orz la hectar, recoltă mult mai însemnată decît a țărănilor muncitori individuali, care și-au muncit pămîntul cu mijloace proprii.

La obținerea acestor recolte a contribuit fiecare tractorist din brigada a IV-a. Ei n-au preocupat nici un efort pentru a executa lucrările la timp și în bune condițiuni.

În acest an, în cinstirea lui 1 Mai, a fost organizată întrecerea socialistă între brigăzi. Brigada a IV-a, condu-

să de tov. Francisc Rausch, a chemat la întrecere socialistă brigada U.T.M. condusă de tov. Ioan Gavrilă, luîndu-și mai multe angajamente, printre care: mărirea producției la hectar cu 10 la sută, depășirea planului de muncă în campania de primăvară cu 30 la sută, economisirea de carburanți și executarea unor lucrări de bună calitate.

În brigadă au fost organizate întreceri individuale. Tractoristul Ilie Racolă, de pildă, a chemat la întrecere socialistă în cinstirea zilei de 1 Mai, pe tractoristul utemist Gheorghe Deheleanu, fixîndu-și ca principale puncte ale întrecerii înlăturarea tractorului în cele mai bune condițiuni, economisirea de carburanți și executarea de lucrări de bună calitate.

Anul acesta, membrii brigăzii a IV-a s-au pregătit mult mai temeinic decît în anii trecuți înainte de a ieși la muncă cîmpului. În timpul iernii ei au făcut reparații de bună calitate, au urmat cu toții cursurile de pregătire profesională, îmbogățindu-și astfel cunoștințele pe care continuă să și le dezvolte, studiînd cărți și broșuri tehnice și citind cărți literare din biblioteca volantă a brigăzii. Acest

lucru a făcut cu puțință ca nici un tractor din brigada a IV-a să nu se defecteze în timpul lucrului.

La începutul campaniei agricole din acest an, tov. Francisc Rausch a organizat temeinic muncă brigăzii sale, introducînd metoda de lucru* a graficului orar, și s-a ocupat îndeaproape de fiecare tractorist. El ține regulat consilii de producție cu tractoriștii din brigada sa, iar în timpul liber discută cu ei diferite probleme legate de producție și de viața lor de zi cu zi.

În cinstirea zilei de 1 Mai, brigada a IV-a și-a îndeplinit cu cînte angajamentele luate, realizîndu-și planul de muncă în proporție de 193 la sută și economisînd o cantitate de 6619 kg. carburanți. Conducerea stațiunii, analizînd realizările obținute pînă acum ale tuturor brigăzilor obținute, a înmînat Drapelul Roșu de brigadă frunțușă pe stațiune brigăzii a IV-a.

În ziua de 1 Mai tractoriștii din brigada a IV-a de la S.M.T. Gottlob își exprimă recunoștința față de partid și guvern, care le-au pus la îndemînă minunatele tractoare cu care lucrează pămîntul pentru a-i zmulge recolte cît mai bogate.

O călăuză sigură pentru îmbunătățirea agitației politice de masă

Se împlinește un an de la apariția Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile de îmbunătățire a agitației politice în rîndurile oamenilor muncii.

Apariția Hotărîrii a însemnat o cotitură serioasă în activitatea organizațiilor de partid din regiunea noastră în munca politică de masă. Însușirea temeinică a Hotărîrii, prin seminare organizate cu activitate regională, orășenească și raională, dezbaterea ei în ședințele Comitetului regional, orășenească și raională și în adunările organizațiilor de bază, seminăriizarea agitatorilor și a propagandistilor, au determinat colectivele de agitatori să înceapă desfășurarea unei muncii politice mai strîns legată de viață, de practica construcției socialiste, de cerințele oamenilor muncii. Agitatorii din numeroase întreprinderi și sate și-au îmbunătățit conținutul activității lor, folosind mijloace și forme variate pentru a explica maselor că esența politicii partidului nostru este asigurarea intereselor fundamentale ale poporului, înlăturarea statului nostru democratic, creșterea neîncetată a bunăstării materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii, menținerea și consolidarea păcii în lume. Ei explică oamenilor muncii că această politică, care corespunde intereselor lor vitale, este dictată de grija permanentă a partidului pentru binele poporului muncitor.

Respectînd prevederile Hotărîrii, numeroase organizații de partid au intensificat munca politică în rîndurile oamenilor muncii. Un bun exemplu în această direcție îl constituie și organizația de bază de la fabrica „Josif Ranghet”. Un loc central în munca politică pe care o desfășoară organizația de bază îl ocupă munca

Ștefan Cautus, șeful secției de propagandă și agitație a Comitetului regional de partid

de lămurire de la om la om. Agitatorii, repartizați pe schimburi, atele și grupe, își duc permanent munca în rîndurile aceluiași oameni. Prin aceasta s-a creat între agitatori și oamenii muncii o legătură strînsă. Ca urmare a muncii politice, fabrica „Josif Ranghet” și-a îndeplinit angajamentele luate în cinstirea zilei de 1 Mai, în ziua de 27 aprilie, adică cu 3 zile înainte de termen. Organizația de bază din Grăniceri, organizînd temeinic munca politică, a reușit ca în cursul acestui an să vadă ca rod al muncii sale inaugurarea gospodăriei agricole colective în comună, iar organizația de bază din comuna Tirnova, prin munca politică dusă în rîndul țărănilor muncitori, a contribuit la intensificarea însămînțărilor de primăvară. Comuna în același timp e frunțușă pe raion și în munca de colectări și impozite.

Succese asemănătoare în munca politică de masă au obținut și organizațiile de bază de la Depoul de locomotive, S.M.T. Rovine, cea din comuna Beliu și altele.

Pe baza Hotărîrii Comitetului Central, a fost asigurată în mare măsură instruirea regulată a colectivelor de agitatori și a colectivelor de redacție ale gazetelor de perete. Comitele raionale de partid Arad, Sînicolaul Mare, Ineu, Comitetul orășenească de partid și altele, au organizat pe grupuri de comune și ramuri de producție schimburi de experiență, pentru extinderea experienței celor mai bune colective de agitatori.

Îndrumate cu grijă de către organizațiile de bază, majoritatea colectivelor de agitatori au putut să lă-

murească oamenii muncii, care sînt factorii ce asigură succesul luptei pentru înlăturarea politicii partidului, scoțînd în evidență rolul partidului ca forță conducătoare și călăuzitoare a poporului în opera de construire a unei vieți îmbelsugate și fericite; rolul poporului ca forță hotărîtoare a istoriei, ca săvîritor al vieții noi.

A fost îmbunătățit și conținutul agitației vizuale în cuprinsul regiunii noastre, în special în raioanele Sînicolaul Mare și Arad. Alături de munca de lămurire de la om la om, dusă de agitatori, agitația vizuală contribuie la mobilizarea oamenilor muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și guvern.

Prin toate formele de agitație, organizațiile de partid au arătat oamenilor muncii, că principala sarcină, care stă în fața întregului popor muncitor este traducerea în viață a programului de măsuri economice adoptat de plenara largită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, program avînd ca obiectiv realizarea unei serioase îmbunătățiri a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la oraș și sat.

Călăuzindu-se după indicațiile Hotărîrii, organizațiile de partid au îndreptat întreaga muncă de agitație pe făgașul lămuririi oamenilor muncii din fabrici și uzine asupra faptului că numai luptînd continuu pentru mărirea producției industriale și, în special, a volumului produselor de larg consum, vor contribui direct la îmbunătățirea nivelului de trai al întregului popor muncitor.

Agitația politică de masă a avut ca scop principal și mobilizarea oamenilor muncii de pe ogoare la luptă pentru sporirea producției agricole, prin aplicarea celor mai înaintate metode agrotehnice.

Intensă muncă de agitație au desfășurat organizațiile de partid și în vederea înlăturării alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare. Agitatorii au arătat țărănilor muncitori înlesnirile acordate pe toate căile, de partid și guvern în vederea sporirii producției agricole, i-au mobilizat să întărească aportul lor la aprovizionarea oamenilor muncii de la oraș.

Așa cum prezicează Hotărîrea, munca de agitație este o îndatorire nu numai a activiștilor din aparatul de propagandă și agitație, ci a fiecărui membru de partid. Indiferent de sarcinile speciale ce sînt încredințate. Munca politică nu poate și nu trebuie să fie desprinsă de muncă organizatorică. De asemenea, Hotărîrea arată că una din condițiile cele mai importante pentru ridicarea nivelului ideologic al agitației politice este participarea personală la munca politică de masă a activiștilor de partid și de stat. Participarea directă și activă a activiștilor de partid, de stat și din economie la munca politică de masă a contribuit la îmbunătățirea acestor muncii, deoarece cadrele de conducere sînt cele mai pregătite din punct de vedere teoretic și ideologic și în același timp au și cea mai mare experiență în munca practică. Pe de altă parte, participînd direct la munca politică de masă, activiștii întăresc legăturile lor și ale organizațiilor de partid cu masele.

Traducînd în viață această sarcină trasată de Hotărîrea Comitetului Central al partidului și răspunzînd interesului crescînd al maselor pentru cunoașterea problemelor interne și internaționale, Comitetul regional de partid, Comitele raionale de partid Sînicolaul Mare și altele au repartizat majoritatea activiștilor pentru a ține conferințe asupra problemelor interne și externe în

cadrul căminelor culturale, în întreprinderi, în gospodăriile agricole colective, în adunările deschise ale organizațiilor de bază. Astfel, au fost ținute de către activiștii, conferințe înfîlțate: „Să întărim și să păstrăm prin toate mijloacele proprietatea obștească în gospodăria agricolă colectivă”, ținută în majoritatea gospodăriilor colective din regiune; „Să ridicăm nivelul muncii de partid la nivelul sarcinilor”, ținută în adunările organizațiilor de bază; „Unele probleme ale situației internaționale”, care a fost ținută în adunări deschise ale organizațiilor de bază, etc.

Cu toate acestea, așa cum a subliniat plenara din aprilie 1954 a C.C. al P.M.R., mai este mult de făcut ca munca politică de masă să devină mai concretă, mai strîns legată de problemele vitale ale politicii partidului și statului. Agitația politică este de multe ori abstractă, generală, insuficient de organic legată de sarcinile trasate prin Hotărîrile plenarei largite din august 1953 a C.C. al P.M.R.

Asemenea lipsuri sînt și în regiunea noastră. Unele Comitele raionale de partid, ca de pildă, Criș și Gurahonț, continuă să subaprecieze munca de agitație, nerespectînd prevederile Hotărîrii, din care cauză există lipsuri serioase. De pildă, în comuna Gurahonț sub ochii Comitetului raional de partid, agitatorii sînt instruiți la întîmplare. O situație asemănătoare există și în alte comune. De asemenea, în aceste raioane nu se dă importanță cuvenită, îndrumării activiștilor să țină cu regularitate conferințe în fața maselor.

Comitetul raional de partid Lipova de abia în ultimul timp a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii de agitație.

Una din slăbiciunile în munca de agitație din regiunea noastră este faptul că o serie de secretari ai or-

ganizațiilor de bază nu respectă prevederile Hotărîrii de a înforma săptămînal pe agitatori asupra sarcinilor actuale și asupra mersului producției, ci acest lucru îl fac la întîmplare. Așa se petrec lucrurile în organizațiile de bază din Ineu, Salu-Mic, Agrișul Mare și altele.

Din cauză de dezinteresul unor organizații de partid față de conținutul agitației, față de instruirea și educarea agitatorilor, în multe locuri agitatorii nu reacționează rapid la evenimentele interne și internaționale, nu lămuresc destul de temeinic politica partidului și guvernului, nu răspund la întrebările și problemele care preocupă pe oamenii muncii, nu combat cu operativitate și inițiativă zvonurile și ideile dăunătoare pe care încearcă să le răspîndească dușmanul. De multe ori, agitatorii desfășoară o agitație unilaterală, îngust practică, mîrginindu-se să vorbească oamenilor muncii numai despre sarcinile practice imediate.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, Comitele orășenească și raionale de partid au datoria să dea un ajutor direct organizațiilor de bază și agitatorilor, organizînd sistematic schimburi de experiență pentru agitatori. Printr-un control viu și profund, organele de partid trebuie să pătrundă în conținutul muncii de agitație, să analizeze conținutul agitației, să ajute efectiv organizațiile de bază să lichideze lipsurile. Gazetele de perete, ca și celelalte mijloace de agitație trebuie să fie mai bine folosite ca arme de luptă pentru mobilizarea oamenilor muncii la înlăturarea sarcinilor economice trasate de plenara largită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

Conducînd agitația politică zi de zi, asigurîndu-i un conținut bogat, organizațiile de partid vor întări legătura dintre partid și masele oamenilor muncii, vor mobiliza masele la obținerea de noi și noi succese în construcția socialistă.

Poporul sovietic — stegarul păcii

Anul acesta popoarele Țării Sovietice au întâmpinat sărbătorile 1 Mai în plin avânt constructiv. Omul sovietic, angajat în uriașă bătălie a construirii comunismului, își îndreaptă toate gândurile și năzuințele spre munca pașnică. Fie că lucrează la deseluirea pământurilor Kazahstănilor, fie că supraveghează topeirea fontei în cuptoarele Uralului sau o experiență în laboratoarele străvechii Moscova, el este animat de același sentiment, de același gând: dragostea fierbinte de pace și prietenie cu toate popoarele.

Învăgind greutățile prin eforturi comune, primele popoare eliberate din gheaga capitalismului au străbătut o cale glorioasă. Rusia veche a devenit de nerecunoscut. În locul ei se înalță azi marea Țară a Sovietelor.

În anii care s-au scurs de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Uniunea Sovietică a cunoscut o dezvoltare uriașă a tuturor ramurilor de activitate. Alături de industria grea, extractivă, prelucrătoare și de construcții s-a dezvoltat industria ușoară și agricultura. Astăzi, în mersul său impetuos poporul sovietic a depășit de mult nivelul economic de dinainte de război. Încă anul trecut producția industrială a Uniunii Sovietice a depășit de 2,5 ori nivelul dinainte de război. Pivotal industriei — construcția de mașini — a produs în 1953 de 3,8 ori mai mult decât în 1940.

Remarcabile succese s-au obținut și în agricultură.

Toate acestea au pregătit condițiile necesare pentru un puternic avânt al producției articolelor de larg consum, pentru asigurarea dezvoltării considerabile și pe mai departe a agriculturii, fără de care nu se poate asigura un belug de produse alimentare necesare satisfacerii nevoilor crescînde ale populației și de materii prime pentru industrie. În scurt timp agricultura Uniunii Sovietice se va lărgi cu milioane de hectare de pământ arabil. Numai în R.S.S. Kazahă se vor valorifica 6.300.000 hectare înfălșinate și nefolosite. Extinderea suprafețelor însămînțate va sporii producția de grâu în R.S.S. Kazahă de 2—3 ori. Agricultură va fi înzestrată cu un numeros parc de mașini agricole care să poată executa cele mai variate munci, se vor introduce pe scară mare asolamentele, îngrășămintele chimice, etc.

Programul trasat în această privință de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic,

este îndeplinit cu precizie. Aceasta dovedește încă odată că între cuvintele și faptele Partidului Comunist nu sînt deosebiri. Oamenii sovietici vîd în sarcinile trasate de către partid un obiectiv imediat și ei știu totodată că cheiașia împlinirii lor este munca constructivă a întregului popor. De aceea, la chemarea partidului au răspuns cu bucurie zeci de mii de comunisti și comsomoliști, care au pornit în slepele Kazahstănilor, în Urali, în Altai, în regiunea Volgăi. Ei au devenit pionierii operei de lărgire a producției agricole. Sute de mii de muncitori au început să dea produse mai bune și în cantități mai mari, să înalțe noi fabrici și uzine, să producă mașini mai perfecționate pentru industria ușoară și alimentară. Poporul sovietic muncеște și clădește pentru viitorul său ferici.

Eforturile lui dau roade bogate pentru că el trăiește în condițiile unei societăți de tip nou, socialist; însăși bazele acestei societăți, însăși legea ei fundamentală consacră dreptul poporului la o viață nouă și îmbelșugată.

În Uniunea Sovietică tot fructul muncii aparține poporului. Din venitul național aproximativ trei pătrimi sînt folosite pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii; aproximativ o pătrime din venitul național este folosit pentru acumulări și alte nevoi ale statului. Din această parte se finanțează printre altele, construirea de locuințe și de instituții social-culturale (școli, spitale, cluburi, teatre, etc.).

Veniturile naționale ale statului cresc an de an. Așa, de pildă, în 1950 venitul național reprezenta 164 la sută față de nivelul anului 1940. Sporirea veniturilor naționale reprezintă baza creșterii masive a veniturilor populației, a ridicării nivelului material și cultural. În 1940 veniturile clasei muncitoare erau de trei ori mai mari decât în 1913 iar ale țăranilor de 3 ori și jumătate; în 1950, veniturile populației erau cu 62 la sută (în prețuri comparabile) mai ridicate decât în 1940.

Creșterea bunăstării a oamenilor muncii este în continuu progres. Aceasta ne-o indică masivele reduceri de prețuri din ultimii ani, creșterea consumului de produse pe cap de locuitor, etc. Cea de a 7-a reducere a prețurilor cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale, de la 1 aprilie a.e., a adus populației un câștig direct de cel puțin 20 miliarde ruble pe an (fără a socoti veniturile

obținute de pe urma reducerii prețurilor pe piața colhoznică).

Datorită măsurilor luate de Partidul Comunist și de către Guvernul Sovietic producția bunurilor de larg consum sporește necontenit. Creșterea producției bunurilor de larg consum și a puterii de cumpărare a oamenilor muncii se reflectă cu prisosință în mărirea sistematică a circulației mărfurilor cu amănuntul. Circulația mărfurilor, în prețuri comparabile, a crescut — de pildă — în perioada 1926—1953 de aproape opt ori, ceea ce înseamnă că volumul fizic al mărfurilor cumpărate pe cap de locuitor este cu 10,3 la sută mai mare.

Toate acestea sînt numai cîteva date care oglindesc superioritatea incontestabilă a societății socialiste și trînicia ei; ele dovedesc de asemenea că numai omul liber, stăpîn pe destinele sale poate să lupte cu succes pentru o viață mai bună.

Pe baza succesorilor obținute pînă acum în Uniunea Sovietică au fost create toate condițiile pentru obținerea unui belug de produse de tot felul.

Pentru împlinirea acestor obiective trasate de Partidul Comunist, oamenii sovietici au însă nevoie de pace, și liniște. Ei doresc să trăiască în condițiile unei depline armonii cu toate popoarele lumii, convins fiind că este posibilă coexistența pașnică între sistemele socialiste și capitaliste.

Politica externă a Statului Sovietic exprimă în întregime năzuințele pașnice ale poporului. Guvernul Uniunii Sovietice a arătat de nenumărate ori că U.R.S.S. este pentru deslinderea internațională, pentru reglementarea pe calea tratativelor a tuturor neînțelegerilor dintre state. El a dovedit prin fapte, la conferința de la Berlin și azi la conferința de la Geneva, prin propunerile sale prețioase, că este împotriva războiului.

Politica externă a Uniunii Sovietice înclinată apărării și consolidării păcii în lumea întreagă corespunde intereselor popoarelor. Tocmai aceasta a făcut ca Statul Sovietic să aibă o situație cu totul deosebită față de celelalte state, el se bucură de o uriașă simpatie pe întreg întinsul globului în rândurile maselor.

Cele mai mari speranțe ale oamenilor cinstiți sînt legate de Uniunea Sovietică. Spre Uniunea Sovietică, bastionul păcii și democrației, își îndreaptă privirile popoarele mari și mici. În ea ele vîd un sprijin de nădejde în lupta pe care o duc împotriva forțelor întunecate ale războiului.

PENTRU UN VIITOR MAI BUN

1 Mai — zi de primăvară, zi care intruchipează cele mai nobile sentimente de care sînt cuprinși oamenii muncii din toată lumea. 1 Mai este marea sărbătoare a lor. Oamenii muncii îmbracă în această zi straie de sărbătoare. Ei își doresc în această zi, în toate limbile, pace și fericire, bunăstare.

1 Mai este ziua afirmării hotărîte a clasei muncitoare, ziua trecerii în revistă a rezultatelor luptei sale. A devenit o tradiție ca despre acestea să se vorbească în luminoasa zi a frăției dintre oamenii muncii de pretutindeni.

„Ceram limitarea înarmărilor și interzicerea bombelor atomice și cu hidrogen. Pacea nu poate fi păstrată prin teroare și înfrîntă prin exterminarea popoarelor”.

Aceste cuvinte demascatoare sînt cuprinse în declarația conducerii partizanilor păcii din Chile. Ele însă exprimă nemărginita revoltă a maselor populare de pretutindeni împotriva celor ce se mîndresc că pot fi numiți călăii ai veacului al XX-lea; ele se găsesc pe buzele mamelor ce blestemă pe ucigașii copiilor lor; ele exprimă gîndurile celor mulți, care au suferit de pe urma războaielor, a cursei înarmărilor, a creării blocurilor militare, a politicii „de pe pozițiile de forță”. Pe toate continentele, în toate țăările, în milenara Chină, pe cîmpiile mănoase ale Tisei, pe culmile Pirineiilor, pe coastele Pacificului, în frumosul Cașmir, oamenii au învățat că datoria lor este de a-și apăra viitorul pașnic.

Mișcarea partizanilor păcii a strîns sub steagul său milioane de oameni cinstiți de cele mai diferite convingeri politice, filozofice și religioase. „Noi am reușit să ne unim, am reușit să ne înțelegem unul pe altul și declarăm că sîntem gata să câștigăm această luptă pentru pace, pentru viață” — a fost angajamentul participanților la primul Congres al partizanilor păcii. De atunci, din 1949, mișcarea mondială pentru pace a parcurs un drum glorios. Ea a devenit un front omogen, bine încheiat, oțelit.

Astăzi, cînd forțele reacțiunii intensifică manevrele de încordare a situației internaționale, omenirea progresistă își ține trează vigilența. Ea urmărește cu atenție lucrările conferinței de la Geneva, se bucură că în lume există state înalte care apără cauza păcii și se aliază mai strîns ca niciodată forțelor care se opun războiului. Popoarele cer guvernelor lor să facă tot posibilul pentru a se ajunge la un acord cît mai fructuos, să folosească din plin posibilitățile pe care le prezintă conferința de la Geneva pentru a se rezolva problemele corecane și îndochineză, fapt ce ar însemna un pas însemnat pe calea deslinderii internaționale.

Încă înainte de deschiderea conferinței de la Geneva, la numeroase întruniri și congrese s-au adoptat moțiuni comune asupra necesității de a se ajunge la un acord. Secretariatul F.M.T.D. a adresat liniilor din lumea întreagă o chemare de a participa la mișcarea popoarelor pentru succesul conferinței de la Geneva. Opinia publică condamnă intenția imperialiștilor americani de a înjgheba blocul Pacificului și a „internaționaliza” intervenția din Indochina, experiențele cu bombe termonucleare, ca și politica de formare a blocului militar denumit emblematic „comunitatea defensivă europeană”.

De ce toate acestea? De ce omenirea progresistă s-a ridicat ca unul singur împotriva planurilor agresive ale imperialiștilor?

Experiența tristă a anilor trecuți a constituit o școală prețioasă pentru toate popoarele. Ea le-a trezit și le-a luminat; le-a arătat cauzele izbucnirii măcelurilor, cui folosesc și ce reprezintă ele pentru secolele oamenilor muncii. Mișcarea partizanilor păcii a antrenat popoarele lumii și le-a arătat metodele concrete de luptă. Reprezentanții înaintați, forțele patriotice, în frunte cu partidele comuniste și muncitorești, au îndrumat popoarele în permanență.

Lupta pentru pace se împletește strîns cu lupta pentru revendicări economice și politice. Aceste obiective sînt organice legate unele de altele, căci nu se poate vorbi de o viață mai bună și de libertăți democratice în condițiile goanei înarmărilor și a teroarei regimurilor fasciste. Înde-

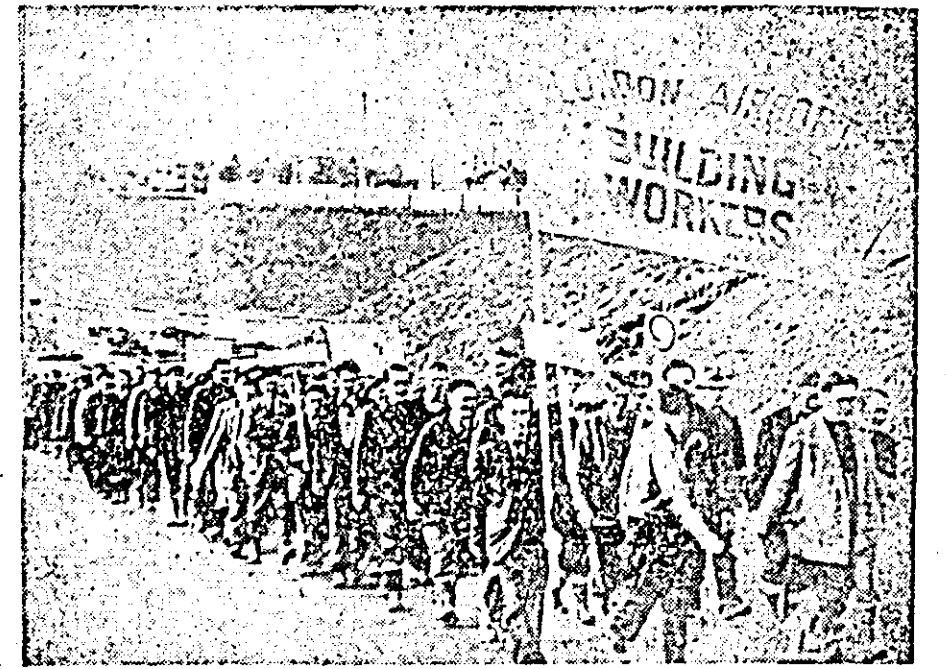
aproape interesate în agresuni armate.

Că așa stau lucrurile în lumea capitalistă o oglindesc statisticile și chiar manualele de economie politică, scrise cu părtinire de către reprezentanții capitalismului. În S.U.A., reprezentanța tipică a economiei capitaliste de azi, timp de 10 ani, conform datelor oficiale, volumul general al producției industriale (industria extractivă, prelucrătoare și de construcții) a fost sub nivelul anului 1929. Paralel a crescut și șomajul. Numărul șomerilor totali a crescut de la 1.500.000 în 1929, la 7.700.000 în 1937 și la 9.500.000 în 1939.

Industria s-a înviorat într-o oarecare măsură numai sub ploaia de aur a comenziilor militare. Prosperitatea afacerilor a fost însă de scurtă durată. Fenomenele unei noi crize și-au făcut iarăși apariția. Depresiunea accentuată de militarizare a economiei a afectat și mai mult industria bunurilor de larg consum. La sfîrșitul anului 1953 producția de textile a fost cu 20,3 la sută mai mică decît în perioada războiului din Coreea, industria de mobile cu 6,6 la sută, de alimente cu 3,3 la sută. Utilizarea forței de muncă a scăzut iarăși. Între 12 decembrie 1953 și 9 ianuarie 1954, potrivit datelor statistice ale biroului de recensămînt de pe

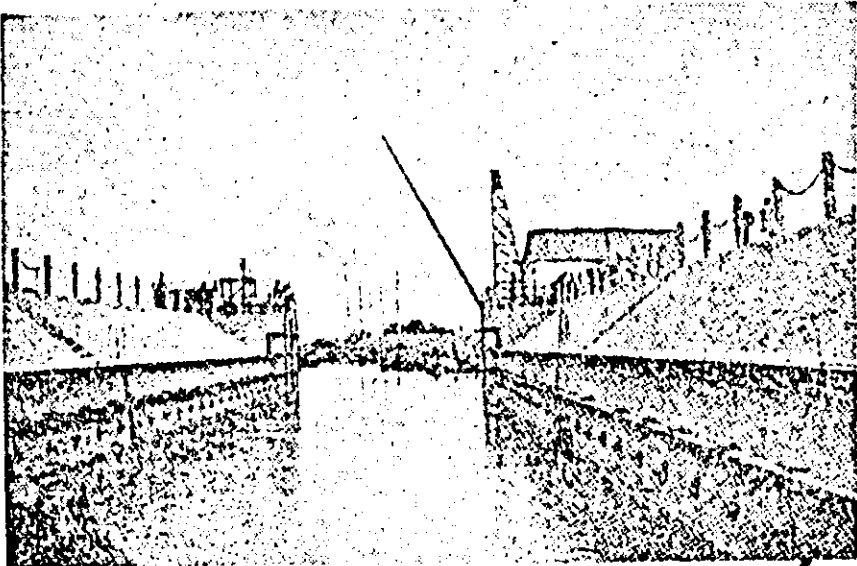
că mai grea decît în restul țărilor vesteuropene. Ca să ne putem forma o imagine cît de cît clară asupra Spaniei din zilele noastre, ne ajută publicisții ce au vizitat această țară înrobă de fascism, cu toate că ei trec cu vederea cele mai expresive aspecte ale realității. În cartea sa „Spanische Impressionen”, Peter Schmidt, înfățișează din ultimii 15 ani a locuitorilor din localitatea Carmon, serie: „În tot acest timp ei n-au văzut nici carne, nici pește, nici unt. Oare buzunarul lor le-ar permite un asemenea lux?” În aceeași carte, vorbind despre țăranii din cîmpii Andaluzia, el îi caracterizează astfel: „La drept vorbind, faptul că mai sînt în viață constituie o adevărată minune. Din punct de vedere teoretic ei ar fi trebuit de mult să moară de inaniție”. Oare Peter Schmidt este vreun simpatizant al comunistilor, de se exprimă în astfel de fraze despre Spania? De bună seamă că nu. Altfel editura reacționară vestgermană „Deutsche Verlagsanstalt” din Stuttgart n-ar fi acceptat să-i publice lucrarea. El n-a făcut decît să dea publicității unele aspecte mai puțin acuzatoare.

În fața perspectivei întunecoase pe care le-o deschide societatea capitalistă, oamenii muncii nu și pierd stăpînire de sine și curajul. Ei conti-

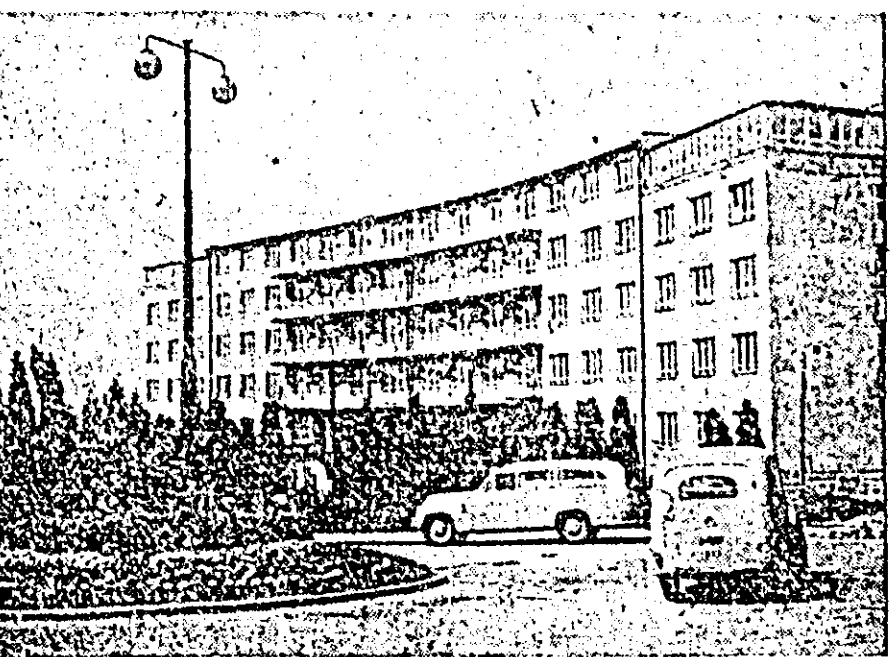
În clișeu: muncitorii constructori de la aeroportul din Londra manifestează cînd salarii mai bune.

PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIALISMULUI

China a cunoscut pentru prima oară în anul puterii populare o puternică dezvoltare a tuturor ramurilor de activitate economică. Printre altele au fost refăcute și lărgite căile de comunicație.

În clișeu: una din noile ecluze ale Marelui Canal.

În clișeu: în toamna ultimului an al cincinalului gottwaldist, a fost dat în folosință oamenilor muncii din R. Cehoslovacă, noul spital modern din Alstet.

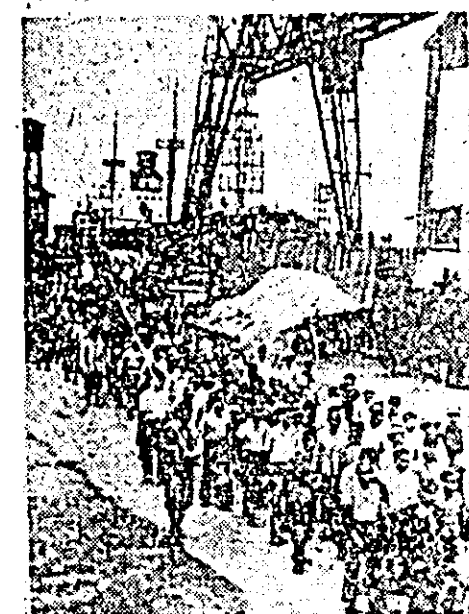
„Fabrici de produse alimentare în R.P. Ungară

În cursul anului 1954 în R.P. Ungară vor fi construite o serie de fabrici de produse alimentare. Astfel, la Rakospale de la periferia Budapestei va fi instalată o nouă fabrică, care, prin procedeul hidrolizei, va fabrica alcool și drojdie de bere. Aceasta va fi construită după planuri sovietice, cu ajutorul tehnicienilor sovietici. O fabrică de produse lactate, cu o capacitate zilnică de 25.000 litri lapte va fi construită la Debrecen. Alte trei fabrici de același fel vor fi înființate la Mateszalka, la Gyöngyos și la Eger. O fabrică de produse lactate va fi instalată de asemenea la Gönc unde se va fabrica anual aproximativ 1.500 ciutale de brînză.

Pentru bunăstarea poporului albanez

În R. P. Albania, partidul și guvernul se îngrijesc necontenit de ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare. În acest scop au fost adoptate măsuri și s-au depus eforturi pentru creșterea cantității și pentru îmbunătățirea sortimentului de mărfuri de larg consum. Muncitorii albanezi au primit în cursul anului trecut cu 16,6% mai mult zahăr, cu 73,3% mai multă fasole și orez, cu 6,4% mai multă marmeladă, cu 5,4% mai multă brînză, cu 96,3% mai multe țesături de bumbac și cu 5,4% mai mult săpun decît în 1952.

Țărănimă muncitoare din Albăniă a primit în cursul anului 1953 cu 21% mai mult zahăr, cu 18,6% mai mult săpun de rufe, cu 81,1% mai multe țesături de bumbac, cu 68% mai multe țesături de lînă decît în 1952.

În clișeu: Un aspect al luptei oamenilor muncii din Japonia împotriva ocupației americane.

În 1953. Raportul recunoaște că în statele occidentale ale Europei producția industrială a scăzut în 1953 față de 1952, menținîndu-se doar în Germania occidentală, datorită reînvierii Wehrmachtului. Costul vieții a crescut de asemenea. El a crescut în 1953, față de 1950, cu 42 la sută în Austria, cu 36 la sută în Grecia, cu 29 la sută în Finlanda, cu 27 la sută în Franța, cu 26 la sută în Suedia, cu 23 la sută în Anglia, etc. Înăuntrul cordonului polișt al lui Franco populația îndură o situație economi-

nuă luptă, sub toate formele; îndeosebi lupta grevistă pentru revendicări economice și politice. Un rol tot mai mare au manifestările antiumperialiste și antimilitariste. În ciuda manevrelor scizloniste ale social-trădătorilor, crește unitatea de acțiune a muncitorilor din organizații sindicale diferite, iar prestigiul Federației Sindicale Mondiale se întărește în fiecare țară. Greva din 24 septembrie 1953 din Italia, la care au luat parte 8.000.000 muncitori și funcționari, ca și greva din august 1953 din Franța a celor 4.000.000 oameni ai muncii sînt pilde vii ale unității de acțiune a mișcării muncitorești. Greve de mare amploare au avut loc de asemenea în Japonia, S.U.A., în țăările arabe, Spania, etc.

Cel de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor ce a avut loc anul trecut la Viena a exprimat convingător uriașul avînt al mișcării muncitorești internaționale. El a scos în evidență și lupta oamenilor muncii din colonii, înrobiiți de monopolurile imperialiste.

Mișcarea muncitorească din colonii a intrat într-o fază nouă: de la manifestări izolate a trecut la acțiuni de masă organizate, împotriva exploatarei capitaliste. În colonii popoarele intensifică de asemenea mișcarea de eliberare națională. Grandioasa mișcare a popoarelor pentru pace, democrație și un viitor mai bun a prilejuit panică în sînul cercurilor diriguitorilor. „Ele rezurg în prezent, în încercarea lor disperată de a trîni uriașul cu care se luptă. la cele mai peride mijloace, condamnate de întreaga omenire, la fascism. Înăbușirea singeroasă a manifestărilor și grevelor, confiscarea zărilor progresiste și închiderea cluburilor muncitorești, arestarea fruntașilor comunisti și sindicali, sînt măsuri obișnuite prin care autoritățile încearcă să întîmideze masele. Apropierea zilei de 1 Mai, ziua grandioaselor manifestații muncitorești, a determinat însprirea prigoanei polițienești. Printre altele, guvernul francez a interzis desfășurarea demonstrației de 1 Mai în Paris.

Orice ar face însă imperialiștii, ei nu pot stăvili și nu pot schimba cursul firesc al dezvoltării societății. Istoria dovedește acest lucru.

I. POPA